

Informes d'Impacte

#02. GENER 2022

EXCLUSIÓ RESIDENCIAL

Informe sobre l'impacte
de les **problemàtiques**
d'habitatge a les persones

ateses per Càritas
Diocesana de Girona

#02

3 PRESENTACIÓ

5 RESUM EXECUTIU

7 PROBLEMÀTIQUES D'HABITATGE DE LES FAMÍLIES
ACOMPANYADES PER CÀRITAS

7 ELEMENTS DE CONTEXT. TIPOLOGIA DE LES LLARS

8 LES CONDICIONS EN RELACIÓ AMB L'HABITATGE

13 PROPOSTES DE FUTUR

13 PROPOSTES DE CARÀCTER INTERN. EL PAPER DE CÀRITAS

14 PROPOSTES DE CARÀCTER EXTERN

PRESENTACIÓ

La missió de Càritas Diocesana de Girona és acollir les persones que es troben en situació o risc de pobresa i exclusió social, especialment les més vulnerables, acompanyant-les en el seu procés de promoció i desenvolupament integral, analitzant i incidint en les causes de la pobresa i treballant per la justícia social.

L'entitat té com a objectiu permanent adaptar la seva acció als reptes socials de cada moment, acompanyant eficaçment les persones ateses i donant respostes adequades que garanteixin el desenvolupament integral i la promoció de les persones, així com l'exercici dels seus drets. Per això també pretén denunciar les causes que generen, o poden generar, pobresa i exclusió i treballar per la seva eradicació, instant a l'Administració que assumeixi les seves responsabilitats i posi a les persones en el centre de la seva actuació. En aquest sentit, una de les eines de Càritas per implementar aquests objectius són els informes d'impacte que analitzen, des d'una perspectiva propositiva, la realitat social de les persones acompanyades des dels projectes de l'entitat.

Ens els darrers mesos, des dels diferents serveis de Càritas Diocesana de Girona, s'ha anat percebent una creixent preocupació i malestar amb relació a l'habitatge, tan pel que fa a la precarietat com amb relació a les dificultats d'accés i a la incapacitat de fer front a les despeses que se'n deriven, circumstàncies que afecten, especialment, a moltes famílies ateses que es troben en una situació de vulnerabilitat.

Sensibles a aquesta realitat i amb voluntat de conèixer-la amb més detall, entre el 8 i el 19 de novembre de 2021 es va realitzar un diagnòstic a partir d'un qüestionari elaborat especialment per mesurar l'impacte sobre les condicions amb relació a l'habitatge entre participants acompanyats pels diferents serveis de Càritas Diocesana de Girona entre els anys 2020 i 2021 mitjançant una mostra significativa de 372 persones de la Diòcesi de Girona.

Les unitats primordials d'anàlisi, és a dir, la definició dels elements sobre els quals se centra la investigació i el posterior informe són essencialment dues, la llar i l'habitatge. S'entén per habitatge, únicament, aquell espai físic que pot equivaldre, en sentit ampli, a una construcció preparada, improvisada o bé adaptada en què hi viuen persones. S'entén per llar l'espai físic i social mínim que desenvolupa sentiments de pertinença en un individu, de manera que mentre un nombre determinat de persones convisquin compartint ingressos i despeses bàsiques en un habitatge formen una llar.

La pandèmia de la COVID-19 ha evidenciat la importància de l'habitatge per al desenvolupament de les persones i les famílies. Els períodes de confinament han remarcat, si és que n'hi havia cap dubte, la necessitat de disposar d'un habitatge digne, amb un espai segur on ens puguem sentir protegits d'elements i

amenaces externes. L'habitatge és una peça clau en les dinàmiques d'exclusió des de les primeres onades i fa molts anys que és un maldecap per a moltes famílies que no aconsegueixen, malgrat els esforços, blindar aquest espai segur, que d'altra banda és un dret social.

Aquest informe neix amb voluntat propositiva. Pretén analitzar l'exclusió residencial que pateixen moltes de les persones acompanyades per Càritas, conèixer les conseqüències d'aquestes problemàtiques d'habitatge que provoquen exclusió i vulnerabilitat i, finalment, presentar un seguit de propostes que permetin garantir aquest dret al conjunt de la població.

RESUM EXECUTIU

Si a l'augment de l'atur, la precarietat laboral i la consegüent reducció dels recursos disponibles que les famílies han patit durant els darrers anys hi sumem l'absència de polítiques públiques decidides que aconseguixin resoldre el problema de l'habitatge, n'obtenim unes famílies amb més dificultats (i més grans) per assegurar-se aquest espai de protecció, intimitat i desenvolupament relacional familiar. L'exclusió residencial deriva, en la major part dels casos, de l'absència d'uns ingressos suficients per donar resposta al conjunt de les necessitats de les famílies.

En aquest sentit, des d'una lectura dels problemes d'habitatge vinculada a la pobresa econòmica cal destacar que, del total de llars acompanyades des de Càritas, en 1 de cada 2 casos no hi ha cap persona que treballi. Aquest fet, sumat a la baixa cobertura de les mesures de protecció provoca que en 1 de cada 5 llars no comptin amb cap tipus d'ingrés econòmic.

L'anàlisi de les situacions residencials que ha permès l'elaboració d'aquest informe constata que 1 de cada 3 famílies acompanyades per Càritas no viu en un habitatge unifamiliar, fet que implica que estem parlant de persones que viuen en allotjaments compartits (pisos habitats per diverses unitats familiars, famílies senceres que resideixen en una sola habitació, famílies acollides temporalment en altres llars), o bé principalment en condicions d'infrahabitatge, sense allotjament i sense habitatge. Aquesta dada permet imaginar situacions on les persones no disposen d'un espai residencial propi, propiciant així dificultats afegides en la convivència quotidiana i que, en tot cas, no garanteixen unes condicions d'habitatge adequades i dignes.

Pel que fa al règim de tinença de l'habitatge, com a exemple d'exclusió residencial, és important assenyalar que la situació de vulnerabilitat de moltes de les persones que acompanya Càritas sovint comporta el risc de patir situacions d'habitatge insegur o inadequat. L'estudi mostra, per exemple, que gairebé 1 de cada 5 persones acompanyades per l'entitat (un 18%) viu en un habitatge ocupat; en molts casos a conseqüència de la situació econòmica que els permet fer front a les despeses d'habitatge o bé per evitar les situacions d'amuntegament que es destacaven amb anterioritat, així com per les condicions que fan impossible l'accés a un habitatge en cap altra situació.

També en relació al règim de tinença de l'habitatge, el 50% de les llars es troben en situació de lloguer. Val a dir però que, d'aquestes llars, en 1 de cada 3 casos no hi ha contracte de lloguer vigent (o bé no han tingut mai contracte de lloguer o bé, en molts casos, aquest contracte ha expirat i no s'ha renovat); fet que provoca situacions d'inestabilitat i angouxa davant de possibles i previsibles desnonaments.

El 43% de les persones ateses per Càritas no té possibilitats econòmiques de fer front a les despeses d'una llar, mentre que almenys un 16% ho paga amb dificultats, sacrificant altres recursos bàsics com per exemple l'alimentació, la compra de medicaments o el pagament d'alguns subministrament bàsics.

Pràcticament el 70% de les llars acompanyades per Càritas destinen més del 36% dels ingressos mensuals a l'habitatge; el 48% en destina entre un i dos terços i el 22% més de les dues terceres parts. Aquesta dada, que posa en entredit totes les recomanacions de percentatges d'ingressos totals que les famílies haurien de dedicar a les despeses d'habitatge, és especialment greu en el cas de llars on les rendes són molt baixes i, en conseqüència, la part disponible després de fer front a les despeses d'habitatge no permet, en molts casos, la cobertura d'altres necessitats bàsiques.

Un 15% de les llars acompanyades per l'entitat no disposen de subministrament d'aigua ni d'energia elèctrica. Això representa més de 4.000 llars de la demarcació de Girona. De les llars que sí tenen accés a aquests subministraments, 1 de cada 5 llars manifesten no poder fer front al pagament d'aquests consums.

Un 75% de les llars no tenen calefacció i un 97% no disposa d'aire condicionat. O bé no disposen de la instal·lació al seu habitatge, o bé no poden fer front a la despesa que suposa i, per tant, no utilitzen els dispositius de climatització.

Amb relació a l'impacte de la bretxa digital a les llars acompanyades per Càritas, un 65% dels habitatges no disposa de dispositius informàtics i el 48% no té connexió Wifi. La desconexió que suposa la bretxa digital, que ha esdevingut un factor exclusogen des de l'inici de la pandèmia, esdevé un problema afegit a unes llars clarament castigades per altres problemes d'habitatge.

Com a conseqüència de totes aquestes dificultats, 1 de cada 3 persones acompanyades per l'entitat han hagut de canviar d'habitatge en els darrers dos anys una o més vegades. La mobilitat residencial que provoquen les dificultats en l'habitatge esdevé una dificultat afegida en el desenvolupament social i comunitari de les persones que pateixen aquestes dificultats.

3

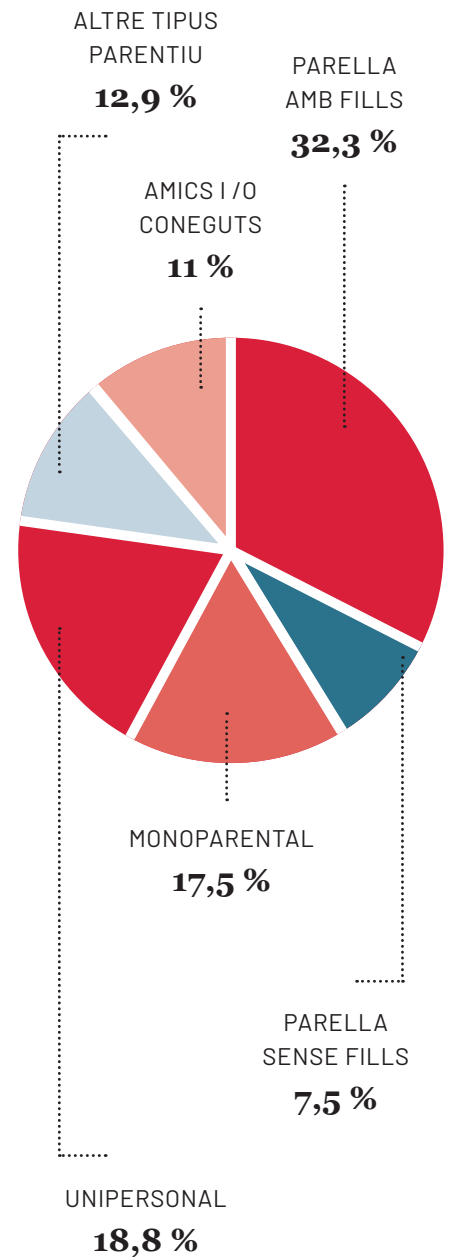
PROBLEMÀTIQUES D'HABITATGE DE LES FAMÍLIES ACOMPANYADES PER CÀRITAS

Abans d'entrar en matèria amb les problemàtiques d'habitatge de les famílies ateses per Càritas Diocesana de Girona que analitza aquest informe, presentem algunes dades del perfil de les llars. Connèixer alguns elements de context, en relació amb la seva tipologia, permetrà entendre millor la realitat habitacional de les famílies acompanyades per l'entitat en relació amb els diferents indicadors d'exclusió residencial que s'hi presenten.

3.1. ELEMENTS DE CONTEXT. TIPOLOGIA DE LES LLARS

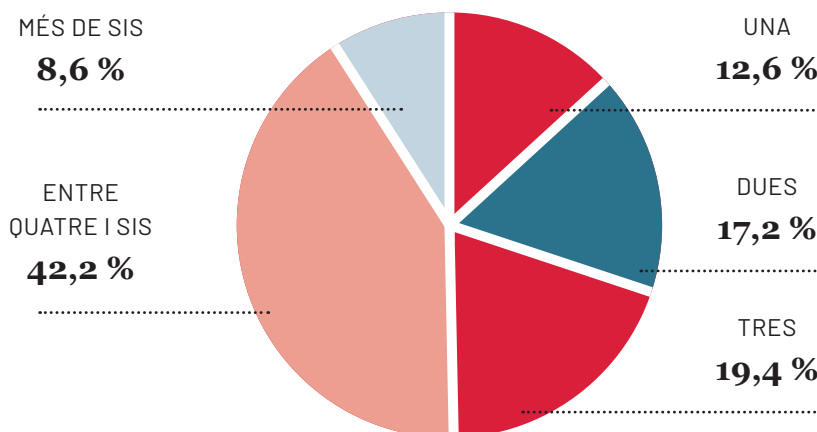
Pel que fa al perfil de les unitats familiars amb relació a l'habitatge, tal i com recull la següent gràfica, en 1 de cada 3 casos la llar està formada per una parella amb fills. En segon lloc i, pràcticament amb la mateixa proporció, segueixen les llars unipersonals (només hi viu una persona) amb un 18,8% i les llars monoparentals amb un 17,5% del total. En menor mesura trobem les llars amb altre tipus de parentiu (12,9%), les llars formades amb amics i/o coneguts (11%) i finalment les llars de parelles sense fills, formades només per dos individus, amb una representació del 7,5% del total.

Amb relació a la composició d'aquestes llars, des d'una perspectiva de volum de persones que hi resideixen, la mitjana és de 4 persones per habitatge. La distribució però és desigual; en un 42,2% dels habitatges hi viuen entre quatre i sis persones. La representació d'habitatges amb tres persones (19,4%) i dos persones (17,2%) és similar. En un 12,6% dels casos són llars amb hi viu un única persona; mentre que, en l'altre extrem, trobem que en el 8,6% dels casos trobem de llars amb més de sis persones.

Tipologies de llars

Persones que formen la llar

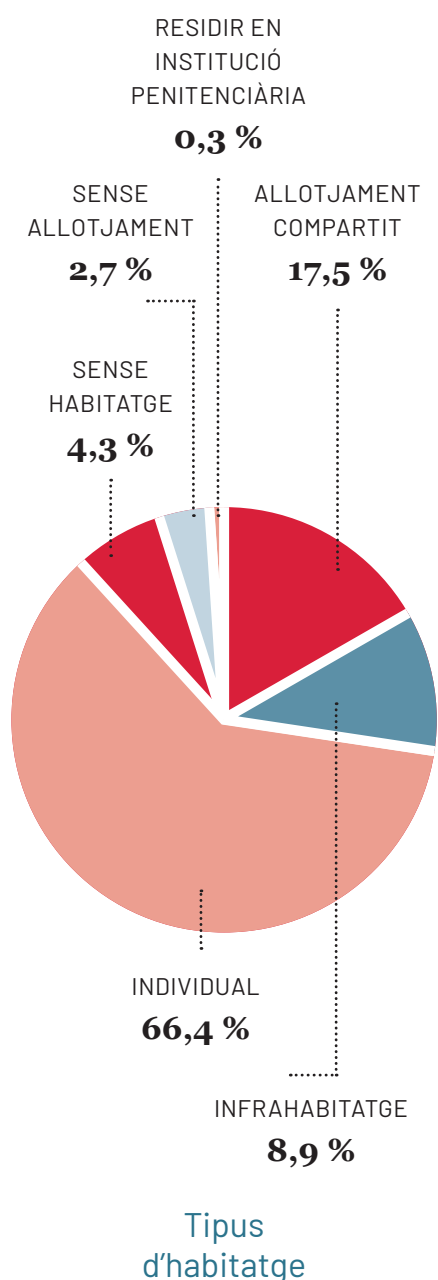

3.2. LES CONDICIONS EN RELACIÓ AMB L'HABITATGE

EN RELACIÓ AMB EL TIPUS D'HABITATGE

És convenient recordar que, per tal de facilitar l'anàlisi i d'objectivar les diferents situacions en què poden arribar a viure les persones amb relació a l'habitatge, es contemplen diferents categoritzacions. En primera instància es contempla l'habitatge individual, és a dir, unifamiliar, que equival en una casa o bé un pis. L'allotjament compartit fa referència a un habitatge compartit, ja sigui una casa o bé un pis. L'infrahabitatge s'ha de relacionar, necessàriament, amb un assentament irregular o bé informal sense les condicions mínimes d'habitabilitat. També hi ha els casos de persones que resideixen en institucions, per exemple sanitàries o penitenciàries, les que es troben en una situació de sense habitatge –aquelles que temporalment viuen en pisos de Càritas o d'altres entitats–, i finalment també hi han aquelles que es consideren sense allotjament, és a dir, que viuen al carrer o en centres d'acolliment.

L'anàlisi de les situacions residencials que ha permès l'elaboració d'aquest informe constata que 1 de cada 3 famílies acompanyades per Càritas no viu en un habitatge unifamiliar, fet que implica que estem parlant de persones que viuen en allotjaments compartits (pisos habitats per diverses unitats familiars, famílies senceres que resideixen en una sola habitació, famílies acollides temporalment en altres llars), o bé principalment en condicions d'infrahabitatge, sense allotjament i sense habitatge. Aquesta dada permet imaginar situacions on les persones no disposen d'un espai residencial propi, propiciant així dificultats afegides en la convivència quotidiana i

que, en tot cas, no garanteixen unes condicions d'habitatge adequades i dignes.

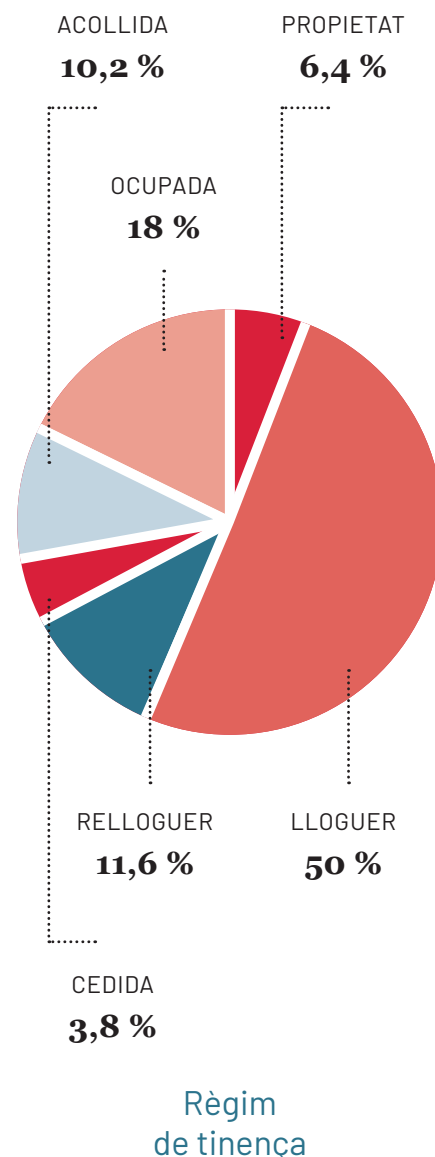
La gràfica mostra la concreció d'aquestes situacions residencials. Un 17,5% de les persones acompanyades per Càritas viu en un allotjament compartit, un 8,9% estan en condicions d'infrahabitatge, mentre que 4,3% es troben sense habitatge. Un 2,7% sense allotjament i el 0,3% resideix en institució. La majoria però, un 66,4% viu en un habitatge individual.

EN RELACIÓ AMB EL RÈGIM DE TINENÇA DE L'HABITATGE

Pel que fa al règim de tinença de l'habitatge, com a exemple d'exclusió residencial, és important assenyalar que la situació de vulnerabilitat de moltes de les persones que acompanya Càritas sovint comporta risc de patir situacions d'habitatge insegur o inadequat. L'estudi mostra, per exemple, que gairebé 1 de cada 5 persones acompanyades per l'entitat (un 18%) viu en un habitatge ocupat; en molts casos a conseqüència de la situació econòmica que els permet fer front a les despeses d'habitatge, per evitar les situacions d'amuntegament que es destacaven amb anterioritat, així com per les condicions que fan impossible l'accés a un habitatge en cap altra situació. Si analitzem més detingudament la situació socioeconòmica d'aquestes persones cal destacar que en un 56% dels casos són famílies amb menors a càrrec. Aquesta situació de per si fràgil per qualsevol persona esdevé veritablement dramàtica quan es produeix en famílies amb menors.

Encara en relació amb les persones que viuen en situació d'ocupació, l'anàlisi de les dades mostra que en el 71% dels casos no hi ha cap membre de la unitat familiar que estigui treballant actualment; fet que mostra una relació clara entre atur, dificultats econòmiques i ocupació dels habitatges. No obstant això, aquesta mateixa dada pot tenir una segona lectura també significativa, en la resta de casos (un 29% del total de les llars que viuen en situació d'ocupació) les famílies es veuen obligades a ocupar malgrat tenir ingressos provinents de les rendes del treball; normalment per dificultats d'accés a l'habitatge (preu elevat en relació als ingressos, impossibilitat per llogar en el cas de persones en situació administrativa irregular, resistència a llogar d'algunes de les immobiliàries que gestionen el lloguer de l'habitatge a la demarcació...). Fet mostra un altre element important en relació a aquest fenomen: la precarietat laboral.

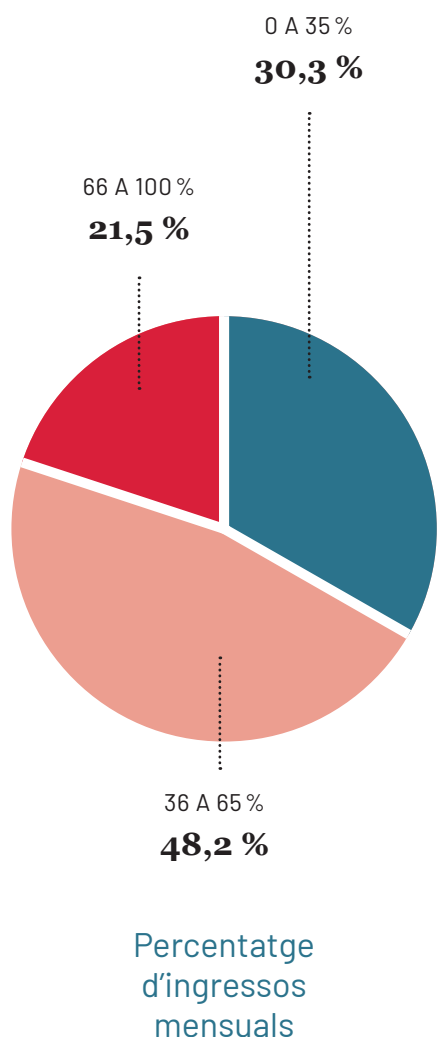
Per acabar la mirada a l'ocupació, també destaca la dada de famílies on hi viuen persones en situació administrativa irregular (71%), 30 punts percentuals per sobre de la mitjana total. Aquest in-

crement amb relació a la mitjana total permet identificar la situació administrativa irregular com una problemàtica afegida també en el cas de l'exclusió residencial.

Si agrupem les situacions d'exclusió amb relació a la tinença de l'habitatge, cal destacar especialment que el 43,6% de les llars enquestades viuen en un habitatge ocupat, en situació de relloguer o d'acollida, així com en algun habitatge o espai cedits. També amb relació al règim de tinença de l'habitatge, el 50% de les llars es troben en situació de lloguer. Val a dir però que, d'aquestes llars, en 1 de cada 3 casos no hi ha contracte de lloguer vigent (o bé no han tingut mai contracte de lloguer o bé, en molts casos, aquest contracte ha expirat i no s'ha renovat); fet que provoca situacions d'inestabilitat i angoixa davant de possibles i previsibles desnonaments. Val a dir que aquelles persones que no tinguin cap relació contractual amb relació a l'habitatge són susceptibles de tenir dificultats a l'hora de poder demostrar una residència efectiva i continuada a Catalunya, un requisit que és indispensable per a la tramitació de moltes prestacions, documentació i diverses gestions amb l'Administració pública, a més que els pot quedar denegada, automàticament, qualsevol tipus de sol·licitud.

En relació amb la resta de llars, un 6,4% en situació de propietat (val a dir que en la immensa majoria de casos pagant encara la hipoteca).

EN RELACIÓ AMB LES DESPESES DE L'HABITATGE

En relació amb el cost mensual de l'habitatge, pel 46,3% de les famílies el cost mensual de l'habitatge està per sobre dels 400 euros. Pel que fa a la resta, el 53,7%, aquest cost està per sota dels 400 euros.

Més significatives són les dades amb relació al percentatge d'ingressos destinat mensualment a l'habitatge. Pràcticament el 70% de les llars acompanyades per Càritas destinen més del 36% dels ingressos mensuals a l'habitatge; el 48% destina entre un i dos terços dels seus ingressos totals i el 22% més de les dos terceres parts. Aquesta dada, que trenca totes les recomanacions de percentatge d'ingressos totals màxims que les famílies haurien de dedicar a les despeses d'habitatge (en cap cas haurien de superar el 30%), és especialment greu en el cas de llars on els ingressos són molt baixos i, en conseqüència, la part disponible després de fer front a les despeses d'habitatge no permeten en molts casos la cobertura d'altres necessitats bàsiques.

En aquest sentit, el 43% de les persones ateses per Càritas no té possibilitats econòmiques de fer front a les despeses d'una llar, mentre que almenys un 16% ho paga amb dificultats, sacrificant

altres recursos bàsics com per exemple l'alimentació, la compra de medicaments o el pagament d'alguns subministraments bàsics.

EN RELACIÓ AMB LA SITUACIÓ D'INSEGURETAT DE L'HABITATGE

Pel que fa a la qualitat de l'habitatge i les seves prestacions es pot afirmar que a l'entorn del 50% de les llars acompanyades des de Càritas:

- 1 de cada 3 afirma tenir problemes d'insalubritat.
- Un 11% afirma patir greus deficiències en la construcció.
- Un 11% afirma habitar en un barri conflictiu.
- Un 7% viu en una situació d'amuntegament.
- La resta són casuístiques molt particulars amb poca representativitat que apunten a habitatges molt precaris, sense calefacció, amb obertures que no tanquen bé, alguns sense subministraments, és a dir, que vénen a reforçar certes deficiències en la construcció.

EN RELACIÓ AMB ELS EQUIPAMENTS DE L'HABITATGE

Pel que fa a equipaments i béns disponibles als habitatges de les persones ateses per l'entitat, caldria destacar alguns elements importants.

Un 15% de les llars acompanyades per l'entitat no disposen de subministrament d'aigua ni d'energia elèctrica. Això representa més de 4.000 llars de la demarcació de Girona. De les llars que sí tenen accés a aquests subministraments, 1 de cada 5 llars manifesten no poder fer front al pagament d'aquests consums. En relació amb el perfil de les llars que no disposen de subministrament d'aigua ni energia elèctrica cal destacar la presència de menors en el 50% dels casos; situació que posa de manifest l'alta vulnerabilitat d'aquests menors així com de les seves famílies. Una altra dada destacable emergeix quan creuem aquestes llars amb la presència de situacions administratives irregulars; en el 62% de les llars que no disposen d'aquests consums hi viuen persones que es troben en aquesta situació (20 punts percentuals per sobre de la mitjana total); fet que demostra, una vegada més, la doble exclusió per qüestions de documentació.

Un 75% de les llars no tenen calefacció i un 97% no disposa d'aire condicionat. O bé no disposen de la instal·lació al seu habitatge, o bé no poden fer front a la despesa que suposa i, per tant, no utilitzen els dispositius de climatització. Aquesta dada permet afirmar que el 75% de les llars acompanyades per Càritas viuen en situació de pobresa energètica.

Pel que fa a l'impacte de la bretxa digital a les llars acompanyades per Càritas, un 65% dels habitatges no disposa de dispositius informàtics i el 48% no té connexió Wifi. La desconexió que suposa la bretxa digital, que ha esdevingut un factor exclusogen des de l'inici de la pandèmia, esdevé un problema afegit a unes llars clarament castigades per altres problemes d'habitatge.

EN RELACIÓ AMB LA MOBILITAT FORÇADA

Com a conseqüència de totes aquestes dificultats, 1 de cada 3 persones acompanyades per l'entitat han hagut de canviar d'habitatge en els darrers dos anys una o més vegades. La dada mostra com la precarietat de l'habitatge també es pot manifestar en forma d'inestabilitat, bàsicament en el fet que aquestes llars viuen en habitatges provisionals i que estan en cerca constant d'una llar. La mobilitat residencial forçada

que provoquen les dificultats en l'habitatge esdevé una dificultat afegida en el desenvolupament social i comunitari de les persones que pateixen aquestes dificultats.

Les persones que pateixen aquesta problemàtica manifesten que, majoritàriament, el motiu que justifica aquest canvi no desitjat té a veure amb els preus de lloguer i/o relloguer de l'habitatge (75%) i, en alguns casos, també a les condicions que han intentat imposar algunes immobiliàries (45,5%). De la resta de casuístiques, per bé que amb una representativitat molt menor, la de manca d'ingressos, la situació administrativa irregular i la percepció subjectiva de patir estigma a causa de l'origen cultural per part de les immobiliàries, són altres causes percebudes per les persones ateses per Càritas.

Val a dir però que el total de famílies que manifesten haver tingut necessitat d'un canvi d'habitatge ha estat superior, en concret un 56% del total de famílies ateses. En alguns casos aquesta necessitat de canvi d'habitatge necessari (per bé que no volgut) ha provocat les situacions de lloguer sense contracte o bé altres dificultats residencials que s'han anat desgranant al llarg d'aquest informe.

En 1 de cada 5 casos on es produeix aquesta mobilitat parlem de parelles amb fills, famílies monoparentals o bé amb altre tipus de parentiu, fet que implica en qualsevol cas la presència de menors, amb les dificultats afegides que això comporta (canvi de centre educatiu, canvi de referent de serveis socials, trencament de vincles...).

PROPOSTES DE FUTUR

A partir de l'anàlisi de les dades de sobre l'exclusió residencial i les problemàtiques d'habitatge de les persones ateses per Càritas Diocesana de Girona, el present informe recull una sèrie de propostes que tenen com a objectiu la promoció del dret a un habitatge digne de totes les persones.

Aquestes aportacions es divideixen en dos blocs: propostes internes que analitzen el paper de l'entitat en relació a la promoció d'aquest dret i propostes més àmplies, adreçades a les diferents administracions responsables de la promoció de polítiques públiques d'habitatge, entenent que cal impulsar polítiques públiques d'habitatge que esdevinguin efectives en la lluita contra l'exclusió residencial i energètica i promotores de l'accés a un habitatge digne per a totes les persones, incloent especialment els col·lectius més vulnerables.

4.1. PROPOSTES DE CARÀCTER INTERN. EL PAPER DE CÀRITAS

- Intensificar la **coordinació** amb les diferents administracions competents (Ajuntament, Consells Comarcals, Generalitat) per tal d'ampliar els recursos d'habitatge disponibles i promoure accions d'**incidència política** amb en relació a les causes de l'exclusió residencial.
- Incentivar la participació en taules d'habitatge municipals i altres **xarxes ciutadanes** de promoció de l'habitatge digne.
- En relació amb l'acció social implementada a través dels diferents projectes i serveis:
- Impuls de grups d'ajuda i mútua i empoderament de persones que pateixen problemàtiques relacionades l'exclusió residencial.
- Promoció d'accions **informatives, d'assessorament i de mediació jurídica** i acompanyament en l'exercici dels drets de les persones que acull l'entitat en relació amb les problemàtiques d'habitatge.

4.2. PROPOSTES DE CARÀCTER EXTERN

A NIVELL MUNICIPAL

1. Crear dispositius municipals que facilitin l'abordatge de situacions de vulnerabilitat i d'**exclusió residencial**, i analitzar i corregir situacions de discriminació en l'accés a l'habitatge de lloguer al municipi.
2. Crear serveis especialitzats per **persones sensellar**, com centres residencials o pisos d'inclusió, en municipis de més de 20.000 habitants, en compliment a la Llei de serveis socials.
3. Impulsar la declaració de **municipi d'àrea de mercat tens** en aquells supòsits en què es compleixin els requisits de la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, i sol·licitar-ne la tramitació per via d'urgència.

A NIVELL CATALÀ

1. **Recuperar la normativa catalana** suspesa en matèria de lloguer social i mesures per evitar els desnonaments de famílies vulnerables.
2. Aprovar la proposició de llei sobre **sensellarisme** impulsada per les entitats socials.
3. Liderar un **pla de xoc**, a curt termini, per mobilitzar o generar habitatge assequible cercant recursos i complicitat de la resta d'administracions.

A NIVELL ESTATAL

1. Aprovar el projecte de **lleï del dret a l'habitatge**, amb les modificacions necessàries per garantir la creació d'un parc públic d'habitatge suficient (social, d'emergència i assequible), el compliment dels dictàmens del Comitè DESC de Nacions Unides en els processos judicials de desnonament, el real·lotjament adequat de persones desnonades sense alternativa habitacional, i el dret a l'energia i a internet com integrants del dret a un habitatge adequat.
2. Establir mesures per **evitar desnonaments** en situacions de vulnerabilitat, garantir l'oferiment d'un lloguer social abans de produir-se el desnonament i mantenir la **moratòria** del llançament fins que no es trobi una alternativa habitacional.
3. Garantir que mercat del **lloguer** sigui més estable, segur i equitatiu mitjançant la regulació dels preus dels lloguers i l'extensió de la durada.

 [facebook.com/caritasgirona](https://www.facebook.com/caritasgirona)

 [@caritasgirona](https://twitter.com/caritasgirona)

www.caritasgirona.cat

Càritas Diocesana de Girona

c/ Pujada de la Mercè, 8 . 17004 Girona

Tel. 972 20 49 80

